

Dzień 2 okresu I
(drugi dzień przygotowania do zawierzenia)

Dwa stronnictwa

CZYTANIA I ROZWAŻANIA

List okólny do Przyjaciół Krzyża (7-10)

„Oto moi drodzy Współbracia, każdego dnia jawią się przed nami *dwa stronnictwa*: Jezusa Chrystusa i świata.

Stronnictwo naszego umiłowanego Zbawiciela znajduje się po prawej stronie: wspina się pod górę, wąską ścieżką, zacieśnioną bardziej niż kiedykolwiek przez zepsucia świata.

Na czele dobry Nauczyciel, idzie boso, z głową koronowaną cierniami, cały zakrwawiony, obciążony ciężkim Krzyżem. Podąża za Nim tylko garstka najdzielniejszych ludzi, jedni bowiem nie słyszą Jego wątego głosu wśród wrzawy świata, inni zaś nie mają odwagi naśladować Go w ubóstwie, boleściach, upokorzeniach i w innych krzyżach, które – będąc w Jego służbie – koniecznie trzeba nieść przez wszystkie dni życia.

Po lewej stronie znajduje się stronnictwo świata lub szatana, najliczniejsze, najbardziej imponujące i błyskotliwe, przynajmniej pozornie. Biegnie tam i tłoczy się cały elegancki świat, chociaż drogi są szerokie i bardziej niż kiedykolwiek rozdeptane przez rzesze, napływające tam strumieniami: są usłane kwiatami, otoczone przyjemnościami i zabawami, wyłożone złotem i srebrem.

Po prawej stronie, mała trzódka podążająca za Jezusem Chrystusem mówi tylko o łzach, o pokutach, o modlitwach i o pogardzie dla świata; wciąż słychać słowa, przerywane szlochem: „Cierpmy, płaczmy, pośmy, módlmy się, prowadźmy życie ukryte, unizajmy się, wyzbywajmy się dóbr, umartwiajmy się; kto bowiem nie ma Ducha Jezusa Chrystusa, czyli ducha krzyża, ten do Niego nie należy; ci, którzy należą do Jezusa Chrystusa, ukrzyżowali swoje ciało razem z jego požądaniami; trzeba upodabniać się do Jezusa Chrystusa albo iść na potępienie. Odwagi, wołają, odwagi! Jeżeli Bóg jest dla nas, w nas i przed nami, któż będzie przeciwko nam? Ten, który jest w nas, jest mocniejszy od tego, który jest w świecie. Sługa nie jest większy od swego pana. Chwila małego utrapienia przynosi bezmiar wiecznej chwały. Wybranych jest mniej, niż się wydaje. Tylko ludzie odważni i gwałtowni siłą zdobywają niebo, wieniec otrzyma tam tylko ten, kto walczył przepisowo, zgodnie z Ewangelią, a nie wedle mody. Walczmy zatem mężnie, biegnijmy szybko, aby osiągnąć cel, aby zdobyć wieniec! Tymi między innymi boskimi słowami Przyjaciele Krzyża dodają sobie nawzajem otuchy.

Przeciwnie światowcy – zagrzewając się do trwania w swym pozbawionym skrupułów złu, wołają codziennie: „Życie, życie! Pokój, pokój! Radość, radość! Jedzmy, pijmy, śpiewajmy, tańczmy, bawmy się! Bóg jest dobry; Bóg nie stworzył nas po to, żeby nas potępić; Bóg nie wzbrania nam zabaw, wszak przez nie nie będziemy potępieni; nie miejmy żadnych oporów! *Non moriemini*, itp.

Pismo Święte

„Nikt nie może dwom panom służyć. Bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował; albo z jednym będzie trzymał, a drugim wzgardził. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie” (Mt 6,24).

„Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, to czyż nie tym bardziej was, małej wiary?” (Mt 12,30).

„Jest zaś rzeczą wiadomą, jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd, nieczystość, wyuzdanie, uprawianie bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść, wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłamy, zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co do nich zapowiadam wam, jak to już zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą. Owocem zaś ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim [cnocie] nie ma Prawa. A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniami. Mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujemy. Nie szukajmy próżnej chwały, jedni drugich drażniąc i wzajemnie sobie zazdroszcząc” (Ga 5,19-24).

O naśladowaniu Jezusa Chrystusa (II, 11)

1. Jezus ma teraz wielu miłośników Niebieskiego Królestwa swego: lecz mało takich, którzyby krzyż Jego dźwigać chcieli.

Wielu pragnie z Nim się pocieszać: lecz mało kto gotów jest cierpieć.

Wielu pragnie być towarzyszami stołu Jego; lecz mało kto chce być współnikiem wstrzeźliwości Jego.

Wszyscy pragną z Nim się weselić; lecz mało kto chce dla Niego cierpieć.

Wielu idzie za Jezusem aż do łamania chleba; lecz mało kto aż do spełnienia kielicha męki.

Wielu uwielbia cuda Jego; lecz mało kto chce ponosić zelżywości krzyża Jego.

Wielu kocha Jezusa, dopóki nie spotkają przeciwności.

Wielu Go chwali i błogosławi, dopóki im zsyła pociechy jakie.

Skoro zaś Jezus utai się i odstąpi ich na chwilę: natychmiast szemrzą albo zupełnie upadają na duchu.

2. Lecz ci, którzy Jezusa dla Jezusa, a nie dla siebie samego kochają, ci błogosławią Go równie we wszelkiem utrapieniu i ucisku serca, jak wpośród największej pociechy.

I gdyby nawet nigdy ich pocieszać nie chciał, oni Go zawsze chętnie wielbić i dzięki Mu składać będą.

3. O, jak wiele może miłość Jezusa czysta, niezmieszana ani z miłością własną, ani z chęcią osobistych widoków!

Nie sąż podłymi najemnikami ci, którzy zawsze tylko pociechy szukają?

Czyż nie są większymi miłośnikami siebie samych aniżeli Chrystusa ci, którzy zawsze przemyślają nad swoją wygodą i korzyścią?

Gdzież jest ten, któryby chciał Bogu darmo służyć?

4. Rzadko zdarza się człowiek tak duchowy, któryby ogołocił się ze wszystkiego.

Albowiem, prawdziwie ubożego w duchu i wolnego od wszelkiego stworzenia, *któż znajdzie? Daleko i aż na ostatecznych granicach cena jego* (przyp. XXXI. 10).

Choćby człowiek dał wszystką majątność swoją, jeszcze to niczem jest (Pieśni VIII. 7).

I gdyby odbył wielką pokutę, i to mało.

I gdyby posiadał wszelką naukę, jeszcze mu daleko.

I gdyby miał wielką cnotę i pobożność bardzo żarliwą, jeszcze mu wiele braknie; to jest braknie mu tej jednej rzeczy, która mu jest najpotrzebniejsza.

A któraż to jest? Oto, ażeby opuściwszy wszystko, siebie opuścił i z siebie samego zupełnie wyzuł, nic zgoła nie zachowując z miłości samego siebie.

A gdy wszystko uczyni, co wie, że czynić trzeba, niech czuje, że nie uczynił.

5. Niech sobie za mało waży to, co wielkiem zdawać się może, lecz w uczuciu prawdy niech się wyznaje sługą nieużytecznym, jako Prawda mówi: *Gdy uczynicie wszystko, co wam rozkazano, mówcie: słudzy nieużyteczni jesteśmy* (Łuk. XVII. 10).

Wtedy dopiero będzie mógł być prawdziwie ubogim w duchu i mówić z prorokiem: *Sam jeden i ubogi jestem* (Psalm XXIV. 16)

A jednak nikt bogatszy, nikt możniejszy, nikt swobodniejszy jako ten, który najniżej się stawia, wszystkiego się wyrzekł i zaparł się sam siebie.

MODLITWY

„Przybądź, Duchu Święty”

Przybądź, Duchu Święty,
Spuść z niebiosów wzięty
Światła Twego strumień.
Przyjdź, Ojcie ubogich,
Dawco darów mnogich,
Przyjdź Światłości sumień!
O najmiłszy z Gości,
Słodka serc radości,
Słodkie orzeźwienie.
W pracy Tyś ochłodą,
W skwarze żywą wodą,
W płaczu utulenie.
Światłości najświętsza!
Serc wierzących wnętrza

Podдай swej potędze!
Bez Twojego tchnienia
Cóż jest wśród stworzenia?
Jeno cierń i nędze!
Obmyj, co nieświęte,
Oschłym wlej zachętę,
Ulecz serca ranę!
Nagnij, co jest harde,
Rozgrzej serca twarde,
Prowadź zabłąkane.
Daj Twoim wierzącym,
W Tobie ufającym,
Siedmiorakie dary!
Daj zasługę męstwa,
Daj wieniec zwycięstwa,
Daj szczęście bez miary

Ave maris stella

1. Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo
Felix coeli porta.

2. Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen.

3. Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce,

4. Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus,

5. Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

6. Vitam praesta puram
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collaetémur.

7. Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

1. Witaj, Gwiazdo morza,
Wielka Matko Boga,
Panno zawsze czysta,
Bramo niebios błoga.

2. Ty, coś Gabriela
Słowem przywitana,
Utwierdź nas w pokoju,
Odmień Ewy miano.

3. Winnych wyzwól z więzów,
Ślepym powróć blaski.
Oddal nasze nędze,
Uproś wszelkie łaski.

4. Okaż, żeś jest Matką,
Wzrusz modłami swymi
Tego, co Twym Synem
Zechciał być na ziemi.

5. O Dziewico sławna
I pokory wzorze,
Wyzwolonym z winy
Daj nam żyć w pokorze.

6. Daj wieść życie czyste,
Drogę ścieł bezpieczną,
Widzieć daj Jezusa,
Mieć w Nim radość wieczną.

7. Bogu Ojcu chwała,
Chrystusowi pienie,
Obu z Duchem Świętym
Jedno uwielbienie. Amen.